

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

Poslovni broj: 66 Sp-296/2026-6

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu tog suda Mirni Jakovac, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača Daria Frangeša iz Zagreba, Ulica Dragutina Golika 16, OIB: 26530995279, odlučujući o prijedlogu Financijske agencije za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, dana 11. rujna 2026.,

r i j e š i o j e

I. Odbija se prijedlog Financijske agencije za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Daria Frangeša iz Zagreba, Ulica Dragutina Golika 16, OIB: 26530995279, podnesen 17. veljače 2026., u odnosu na osnove Ovr-47067/2025, kao neosnovan.

II. Obustavlja se jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Daria Frangeša iz Zagreba, Ulica Dragutina Golika 16, OIB: 26530995279 u odnosu na osnovu Ovr-117/10.

III. Otvara se jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Daria Frangeša iz Zagreba, Ulica Dragutina Golika 16, OIB: 26530995279.

IV. Zaključuje se jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Daria Frangeša iz Zagreba, Ulica Dragutina Golika 16, OIB: 26530995279.

V. Oslobađa se potrošač Dario Frangeš iz Zagreba, Ulica Dragutina Golika 16, OIB: 26530995279, od preostale obveze u odnosu na

- Financijsku agenciju, Zagreb, Ulica grada Vukovara 70, OIB: 85821130368, dug po osnovi naknade Financijskoj agenciji za provedbu/izvršenje osnove za plaćanje, na temelju osnove OV-16442/16 u iznosu 32,79 eura, na temelju osnove OV-16442/16 u iznosu 26,81 eura, na temelju osnove OV-5096/14 u iznosu 32,79 eura i na temelju osnove P-9651/07 u iznosu 23,23 eura,

- vjerovnika Grada Zagreba, Trg Stjepana Radica 1, Zagreb, OIB: 61817894937, na temelju osnove UP/I-415-02/2014-001/02514 koju je izdao Porezna uprava, Zagreb, za iznos 168,56 eura po osnovi glavne tražbine i za iznos 58,59 eura po osnovi kamate i za svaki naknadni iznos kamate i troška koji eventualno dospije na temelju osnove UP/I-415-02/2014-001/02514.

Obrazloženje

Financijska agencija je podnijela prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača Daria Frangeša iz Zagreba, Ulica Dragutina Golika 16, OIB: 26530995279.

Uvidom u prijedlog za provedbu jednostavnog stečaja potrošača, sud je utvrdio da je potrošač izrazio suglasnost za provedbu postupka stečaja i izjavio da se njegova imovina sastoji od socijalne pomoći.

Sud je oglasom od 15. srpnja 2026. pozvao vjerovnike u roku 45 dana od objave oglasa osporiti popis imovine koji je potrošač dostavio i/ili obavijestiti sud o imovini potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa u slučaju da jednostavni postupak stečaja potrošača bude otvoren te da dostave dokaze na kojima temelje svoje tvrdnje, međutim vjerovnici nisu osporili popis imovine niti obavijestiti sud o imovini potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa.

Člankom 79.a stavak 2. ZSP-a propisano je da se jednostavni postupak stečaja potrošača može provesti nad imovinom potrošača ako potrošač u Očevidniku Financijske agencije na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja ima jednu ili više upisanih neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 2.654,46 eura/20.000,00 kuna¹ s osnova glavnice i ako je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine.

Člankom 79.a stavak 3. ZSP-a je propisano da će se jednostavni postupak stečaja potrošača provesti i radi namirenja vjerovnika čije osnove za plaćanje na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača nisu upisane u Očevidniku ako ih je Financijska agencija brisala iz tog Očevidnika istekom roka prema posebnom zakonu i ako nakon brisanja osnova za plaćanje u Očevidniku nema upisanih neizvršenih osnova za plaćanje, a tražbine vjerovnika koje je Financijska agencija brisala s osnove glavnice ne prelaze iznos od 2.654,46 eura/20.000,00 kuna ili ako tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje je Financijska agencija brisala iz Očevidnika zajedno s tražbinama vjerovnika čije osnove za plaćanje su upisane u tom Očevidniku s osnove glavnice ne prelaze iznos od 2.654,46 eura/20.000,00 kuna.

Sud je službenim putem od Financijske agencije pribavio podatke iz Očevidnika (podnesak Financijske agencije od 11. rujna 2026.) te utvrdio da je na dan 11. rujna 2026. u Očevidniku upisana osnova kojom je utvrđena glavna tražbina u iznosu 65,03 eura i to:

- osnova Ovr-47067/2025 koju je izdao Općinski građanski sud u Zagrebu, a podnesena je Financijskoj agenciji 18. prosinca 2025.

Na temelju podataka iznesenih u podnesku od 11. rujna 2026., sud je utvrdio da je Financijska agencija do navedenog dana na temelju posebnog zakona brisala osnove kojima su utvrđene glavne tražbine u ukupnom iznosu 469,88 eura i to:

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

- osnovu UP/I-415-02/2014-001/02514 koju je izdala Porezna uprava Zagreb za nekretnine, kojom je utvrđena tražbina vjerovnika Grad Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, OIB: 61817894937, u iznosu 168,56 eura po osnovi glavnice, 58,59 eura po osnovi kamata i 0,00 eura po osnovi troška,

- osnovu OVRV-117/10 koju je izdao javni bilježnik Željka Picukarić, kojom je utvrđena tražbina vjerovnika HT d.d., Zagreb, Radnička cesta 21, OIB: 81793146560, u iznosu 301,32 eura po osnovi glavnice, 365,77 eura po osnovi kamata i 66,93 eura po osnovi troška.

Stoga, sud smatra da u ovom postupku nisu ispunjene pretpostavke propisane člankom 79.a stavak 2. ZSP-a za oslobođenje potrošača od obveza utvrđenih u osnovama koje su upisane u Očevidnik, nego su ispunjene pretpostavke propisane člankom 79.a stavak 3. ZSP-a za oslobođenje potrošača od obveze utvrđene u osnovi UP/I-415-02/2014-001/02514 koja je na temelju posebnog zakona brisana iz Očevidnika, dok su u odnosu na osnovu OvrV-117/10 ispunjene pretpostavke za obustavu postupka jednostavnog stečaja potrošača propisane člankom 79.m stavak 1. točka 5. ZSP-a, u vezi s člankom 2. stavak 1. ZSP-a.

U odnosu na osnovu OvrV-47067/2025

Člankom 79.a stavak 2. ZSP-a propisano je da se postupak jednostavnog stečaja može provesti nad imovinom potrošača ako ukupan iznos glavnica iz osnova za plaćanje nije veći od 2.654,46 eura te ako je razdoblje u kojem je potrošač imao jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine.

Sud smatra da nisu ispunjene pretpostavke iz članka 79.a stavak 2. ZSP-a za otvaranje jednostavnog postupka stečaja potrošača iz razloga što nije ispunjen uvjet trajanja razdoblja u kojem su gore navedene osnove bile upisane u Očevidnik obzirom se trajanje tog razdoblja ne utvrđuje na temelju trajanja ukupne blokade potrošača po svim osnovama koje su ikada bile upisane u Očevidnik, nego obzirom na trajanje blokade za osnovu za koje je pokrenut postupak jednostavnog stečaja.

Naime, odredba članka 79.a stavak 2. ZSP-a propisuje kumulativne pretpostavke koje moraju biti ispunjenje da bi se nad imovinom potrošača mogao provesti postupak jednostavnog stečaja, a navedeni uvjeti su 1) da ukupan iznos glavnica iz osnova za plaćanje ne smije biti veći od 2.654,46 eura te 2) da navedene osnove moraju biti upisane u Očevidnik najmanje neprekidno tri godine.

Sama okolnost što se radi o kumulativnim pretpostavkama znači da se one odnose na isti objekt, dakle na iste osnove za plaćanje.

U suprotnom slučaju, ako bi sud zauzeo stav da se postojanje prve pretpostavke (ukupna visina iznosa svih glavnica) utvrđuje obzirom na osnovu za plaćanje za koju je predloženo pokretanje postupka stečaja potrošača, a da se druga pretpostavka (razdoblje od tri godine) utvrđuje obzirom na osnove koje nisu predmet ovog postupka, to bi imalo za posljedicu da se potrošača oslobađa od obveze namirenja tražbine koja je predmet postupka jednostavnog stečaja ne zato jer je osnova kojom je utvrđena ta

tražbina bila upisana u Očevidniku dulje od tri godine, nego zato jer je u Očevidniku dulje od tri godine bila upisana neka druga osnova, koja više nije upisana u Očevidnik, koja se moguće odnosi i na tražbinu koja je u postupku prisilnog namirenja namirena te koja nije predmet ovog postupka.

Osim toga, obzirom se u postupku jednostavnog stečaja potrošača, za razliku od redovnog postupka stečaja potrošača, potrošač ne oslobađa obveze namirenja svih vjerovnika, nego samo onih vjerovnika čije obveze su nastale na temelju osnova koje su trenutno upisane u Očevidnik, sud smatra da se pretpostavke za oslobođenje od obveze namirenja, a samim time i pretpostavke za pokretanje postupka jednostavnog stečaja potrošača propisane člankom 79. a stavak 2. ZSP-a, ne mogu utvrđivati na temelju okolnosti koje se odnose na vjerovnike u odnosu na koje potrošač u ovom postupku neće biti oslobođen obveze namirenja tražbine.

U tom smislu valja reći da je smisao postupka jednostavnog stečaja potrošača osloboditi od dužnosti ispunjenja obveze poštenog potrošača jer su njegove obveze manjeg iznosa, a imovinske prilike nedostatne za ispunjenje tih obveza, zbog čega ta tražbina, iako je manjeg iznosa, nije namirena niti nakon tri godine, pri čemu je zakonodavac zauzeo stav da se tražbinom manjeg iznosa ima smatrati tražbina do 2.654,46 eura, nedostatnom imovinom ona imovina čija vrijednost nije veća od 1.327,23 eura, a razdobljem dostatnim za namirenje tražbine tog manjeg iznosa se ima smatrati razdoblje od najmanje tri godine.

Zbog navedenog, a kako se u postupku jednostavnog stečaja potrošač trajno oslobađa obveze namirenja vjerovnikove tražbine iako istu nije namirio, razdoblje od tri godine jest vrijeme koje je omogućeno vjerovniku da pokuša namiriti svoju tražbinu pljenidbom i prijenosom novčanih sredstava i tek ako vjerovnik u tome ne uspije, može se smatrati da predmetnu tražbinu niti neće biti moguće namiriti odnosno da trajanje i troškovi postupka njezinog namirenja neće biti razmjerni njezinoj visini, a čime će biti ispunjeni i uvjeti propisani člankom 79. a stavak 2. ZSP-a.

Sud napominje da se vjerovniku ne može uskratiti njegovo pravo da pokuša namiriti svoju tražbinu na zakonitom predmetu prisilnog namirenja (novčana sredstva na računima potrošača), a to pravo mu je omogućeno upravo uvjetom da osnova za plaćanje mora biti najmanje tri godine upisana u Očevidnik.

Stoga, uskraćivanje vjerovnicima primjerenog vremenskog razdoblja za namirenje tražbine svakako bi predstavljalo povredu njihovih prava, diskriminiralo bi vjerovnike tražbina manjeg iznosa u odnosu na ostale vjerovnike, a moglo bi potaknuti i neodgovornost dužnika te stvaranje pogrešnog i pravno neprihvatljivog stava o nepotrebnosti ispunjenja obveza, što nikako ne bi bilo u skladu s smislom postupka jednostavnog stečaja potrošača.

Zauzimanje suprotnog stava bi dovelo u pitanje i smisao vođenja sudskih postupaka, obezvrijedilo pruženu pravnu zaštitu te narušilo pravnu sigurnost obzirom bi potrošač imao mogućnost nedugo nakon nastanka obveze ishoditi oslobođenje od dužnosti njezinog ispunjenja jer bi postupak jednostavnog stečaja potrošača mogao biti pokrenut za svaku tražbinu čija visina samostalno ili u zbroju s ostalim upisanim tražbinama nije veća od 2.654,46 eura pa čak i ako bi se radilo o tražbini koja je tek pravomoćno utvrđena, a čime bi sadržajno bila oduzeta pravna snaga i odlukama

državnih tijela pa tako i odlukama suda. Naime, u tim situacijama, kada vjerovnik pokrene postupak prisilnog namirenja odmah nakon pravomoćnosti i ovršnosti (sudske) odluke, a Financijska agencija odmah nakon upisa te osnove u Očevidnik pokrene postupak jednostavnog stečaja potrošača, potrošač bi bio oslobođen ispunjenja obveze utvrđene pravomoćnom (sudskom) odlukom nedugo nakon što je ta obveza pravomoćno nastala, a što bi i vođenje sudskih postupaka učinilo besmislenim, što opet, prema stavu suda, nije smisao postupka jednostavnog stečaja potrošača.

Sud isto tako ukazuje da bi zauzimanje suprotnog stava primoralo vjerovnike da ne pokreću postupke prisilnog namirenja na novčanoj tražbini po računima ovršenika ako, obzirom na prednosni red, nije izvjesno da će namirenje njihove tražbine započeti u roku tri godine, a čime se sadržajno vjerovnike neopravdano ograničava i potencijalno onemogućava u njihovom pravu na prisilno namirenje tražbine. Budući opisano ograničenje/onemogućavanje prava vjerovnika nikako ne može biti smisao ZSP-a, odredbe ZSP-a se moraju tumačiti na način koji sprječava nastanak takvog ograničavanja odnosno povrede prava vjerovnika, a ne na način koji ih uzrokuje.

U konačnici, člankom 79. c stavak 2. ZSP-a je propisano da će Financijska agencija dostaviti poziv potrošaču u roku 30 dana od ispunjenja uvjeta iz članka 79.a stavka 2. ZSP-a protekom tri godine od primitka negativnog očitovanja na poziv za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača, rješenja o odbacivanju prijedloga za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača, rješenja o odbijanju prijedloga za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača ili rješenja o obustavi jednostavnog postupka stečaja potrošača, dok je člankom 79. c stavak 3. ZSP-a propisano da će Financijska agencija dostaviti poziv potrošaču u roku 30 dana od ispunjenja uvjeta iz članka 79.a stavka 2. ZSP-a protekom tri godine od primitka pravomoćnog rješenja o oslobođenju od preostalih obveza ili pravomoćnog rješenja o uskrati oslobođenja od preostalih obveza u jednostavnom postupku stečaja potrošača.

Navedene odredbe su stupile na snagu naknadno odnosno Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o stečaju potrošača (Narodne novine, broj: 36/22), a istima je omogućeno neograničeno pokretanje postupka jednostavnog stečaja potrošača odnosno postupak jednostavnog stečaja potrošača se može pokrenuti svake tri godine neograničen broj puta.

Stoga, upravo zato jer se postupak jednostavnog stečaja potrošača pokreće kontinuirano svake tri godine, neovisno o ishodu prethodnog postupka jednostavnog stečaja (obustava, odbijen/odbačen prijedlog, otvoren stečaj), a čime se potrošačima omogućuje da svake tri godine iznova budu oslobođeni svih dugova, razdoblje od tri godine propisano člankom 79.a stavak 2. ZSP-a se treba računati uzimajući u obzir svaku pojedinu osnovu.

Naime, odredba članka 79. c stavak 2. ZSP-a upravo omogućuje potrošaču, koji u trenutku donošenja odluke ne ispunjava uvjet iz članka 79. a stavak 2. ZSP-a u odnosu na određenu osnovu, da naknadno odnosno za tri godine bude oslobođen i obveze utvrđene tom osnovom.

Dakle, smisao navedene odredbe i jest u tome da svaki potrošač u konačnici bude oslobođen svih obveza odnosno da i potrošač koji nije ispunjavao uvjete za

oslobođenje od obveza u odnosu na sve ili dio osnova, u narednom postupku (nakon tri godine), bude oslobođen i tih obveza.

Slijedom navedenog, budući od dana upisa u Očevidnik osnove koja je predmet ovog postupka pa do dana donošenja ovog rješenja nisu protekle tri godine (osnova je upisana 18. prosinca 2025.), nisu ispunjeni uvjeti za pokretanje postupka jednostavnog stečaja potrošača propisani člankom 79.a stavak 2. ZSP-a u odnosu na vjerovnike čije tražbine su utvrđene tim osnovama.

Stoga je odlučeno kao pod točkom I. izreke ovog rješenja.

Sud napominje da ova odluka nije prepreka da se u odnosu na vjerovnike čije tražbine su utvrđene osnovama koje su upisane u Očevidnik provede postupak jednostavnog stečaja nakon što za to budu ispunjeni uvjeti.

U odnosu na osnovu Ovr-117/10

Smisao postupka stečaja potrošača jest osloboditi poštenog potrošača od obveza koje preostanu nakon unovčenja njegove imovine i raspodjele prikupljenih sredstava vjerovnicima (članak 2. stavak 1. ZSP-a), a navedeno se odnosi kako na redovan postupak stečaja potrošača tako i na jednostavan postupak stečaja potrošača.

Stoga, osim pretpostavki propisanih člankom 79.a stavak 2. ZSP-a, člankom 79.a stavak 3. ZSP-a i člankom 79.a stavak 4. ZSP-a, u jednostavnom postupku stečaja potrošača se utvrđuje i postojanje opće pretpostavke propisane člankom 2. stavak 1. ZSP-a (poštenje potrošača).

Osnovom Ovr-117/10 je naloženo potrošaču namiriti tražbine vjerovnika nastale korištenjem telekomunikacijskih usluga, a koje je potrošač koristio u iznosu 301,32 euro.

Sud razlikuje dugove nastale korištenjem usluga koje su neophodne za svakodnevni život i koje je potrošač primoran koristiti iako nema mogućnost financirati njihovo korištenje te dugove nastale korištenjem usluga koje nisu egzistencijalno neophodne i u odnosu na koje potrošač mora racionalno procijeniti svoje mogućnosti korištenja takvih usluga i ograničiti njihovo korištenje na opseg koji može financirati.

U konačnici, sud ukazuje da odluke suda, osim što uređuju pravne odnose, imaju i edukativnu svrhu jer se odlukama suda stvara svijest o pravno i društveno ispravnom postupanju, a što ima utjecaj kako na buduće postupanje stranaka tako i na postupanje društva u cjelini odnosno na stvaranje potrebnih i pravilnih standarda ponašanja na razini čitavog društva.

Zbog navedenog, donošenje odluka koje bi mogle potaknuti na nesavjesno ponašanje sigurno nije smisao postupka jednostavnog stečaja potrošača, zbog čega je, prema stavu ovog suda, zakonodavac i propisao poštenje potrošača kao uvjet za oslobođenje od obveza u postupku jednostavnog stečaja potrošača.

U tom smislu iako je korištenje telekomunikacijskih usluga sastavni dio suvremenog načina života, navedene usluge nisu neophodne za egzistenciju, zbog čega njihovo korištenje mora biti ograničeno na opseg koji je potrošač u mogućnosti financirati.

Slijedom navedenog, obzirom je potrošač koristio telekomunikacijske usluge u visokom iznosu iako te usluge nisu egzistencijalno neophodne, a imovinske prilike potrošača očito nisu bile dostatne za financiranje korištenja predmetnih usluga u takvom opsegu ili potrošač nije imao prave volje namiriti korištenje predmetnih usluga, postupanje potrošača u odnosu na nastanak tih obveza nije bilo savjesno i odgovorno, zbog čega se potrošača u tom dijelu ne može smatrati poštenim u smislu članka 2. stavak 1. OZ-a te, stoga, nije ispunjena pretpostavka za oslobođenje potrošača od preostalih obveza propisana člankom 2. stavak 1. ZSP-a (poštenje potrošača) za oslobođenje potrošača od obveze utvrđene tim osnovama.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom II. izreke ovog rješenja.

Obzirom je do 11. rujna 2026. iz Očevidnika brisana osnova UP/I-415-02/2014-001/02514, a zbroj glavnih tražbina utvrđenih u osnovama koje su brisane iz Očevidnika i glavnih tražbina utvrđenih u osnovama koje su upisane u Očevidnik nije veći od 2.654,46 eura, ispunjene su pretpostavke iz članka 79.a stavak 3. ZSP-a u odnosu na navedenu osnovu.

Sud je, na temelju članka 79.f stavak 2. ZSP-a, službenim putem pribavio i podatke o potrošačevoj imovini od Financijske agencije, Ministarstva unutarnjih poslova, Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo, Visokog trgovačkog suda, Središnjeg klirinškog depozitarnog društva, Ministarstva pomorstva, prometa i infrastrukture te utvrdio da potrošač nije zaposlen niti je korisnik mirovine te nije vlasnik pokretne imovine.

Ispitujući postojanje uvjeta iz članka 79.g stavak 1. ZSP-a, sud nije utvrđivao je li potrošač vlasnik nekretnina i, ako jest njihovu vrijednost obzirom se u postupku jednostavnog stečaja potrošača nekretnina ne unovčuje u svrhu namirenja vjerovnika (79.i stavak 10. ZSP-a).

U odnosu na transakcijski račun potrošača koji je blokiran, sud zaključuje da na njemu više nema pohranjenih novčanih sredstava jer su ista upotrijebljena za namirenje vjerovnika, a obzirom potrošač nema stalna niti povremena novčana primanja, što proizlazi iz Podataka o dohocima i primicima potrošača koje je podnijela Financijska agencija, sud zaključuje i da nema priljeva novčanih sredstava na predmetnom računu. Osim toga, niti vjerovnici nisu obavijestili sud da su na navedenim računima pohranjena novčana sredstva, slijedom čega se ima smatrati da na navedenim računima nisu pohranjena novčana sredstva.

Obzirom na navedeno kao i na okolnost da niti vjerovnici potrošača nisu obavijestili sud o postojanju potrošačeve imovine, sud je utvrdio da potrošač nema imovinu čija je vrijednost veća od 1.327,23 eura/10.000,00 kuna, a čime su ispunjene pretpostavke propisane člankom 79.g stavak 1. ZSP-a za donošenje rješenja o otvaranju i zaključenju jednostavnog postupka stečaja potrošača.

Člankom 79.g stavak 4. ZSP-a propisano je da će sud u rješenju o otvaranju i zaključenju postupka jednostavnog stečaja potrošača osloboditi potrošača od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i u odnosu na vjerovnike koji ispunjavaju pretpostavke iz članka 79.a ZSP-a.

Stoga je odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu, 11. rujna 2026.

Sudac
Mirna Jakovac

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja pravo na žalbu ima potrošač i vjerovnici (članak 79. g. stavak 5. ZSP-a).

Žalba se može podnijeti u roku 15 dana od dana dostave ovog rješenja (članak 27. stavak 2. ZSP-a) i podnosi se ovom sudu, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

Smatra se da je dostava rješenja obavljena istekom osmog dana od dana objave pismena na mrežnoj stranici e-oglasna ploča sudova (članak 25. stavak 2. ZSP-a).

DNA:

1. e-oglasna ploča
2. potrošač - poštom
3. vjerovnici - poštom
4. Financijska agencija –nakon pravomoćnosti

Broj zapisa: **9-3088d-81f92**

Kontrolni broj: **0dfd3-5d0a3-4dfdd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.